

Parla la classe baldufes

Les nostres baldufetes, rodonetes, que giren al principi de curs al voltant de les educadores, ja s'han fet grans, han crescut. Ens adonem de que ens necessiten, però, la baldufa cada vegada és més independent, organitzada, comunicativa, especialment tot això es dóna en el desenvolupament del seu joc, ha evolucionat.

Així dones, ens sentim molt contentes de poder observar tot aquest procés maduratiu que és tant clarament visible a la nostra edat.

En començà el curs les baldufes segueixen un joc molt sense-motor, poc organitzat, molt manipulatiu (una continua observació de materials que poc a poc van assimilant), aquest es dóna casi sempre a nivell individual, els hi agrada molestar-se uns als altres, cridar, provar les seves propies veus, llençar les joguines pel sol fet de gaudir del plaer de tirar les coses per terra.

Jugaven un al costat de l'altre però no ho feien junts, no hi havia una relació entre ells en el joc doncs cada un seguia un de diferent. I encara no sabien compartir el material, al seu vocabulari només existia el "meu" i no coneixien el "nostre".

Van passar els messos les baldufes ja no giren tant al voltant nostra i malgrat encara criden de tant en tant han après que vol dir "fluix".

La classe ara està més relaxada, els racons ja tenen un moviment organitzat, es formen grups per jugar, uns als altres es demanen: Vols jugar? "tú ets el pare i jo la mare". Però no tots els jocs són tranquils hi ha també de moguts i agressius molt ben organitzats per ells. La funció simbòlica es comença a desenvolupar.

No tot el grup està al mateix nivell en quan a joc tenim nens en els que encara domina molt el senso-motor però molt barrejat amb el simbòlic. Utilitzen el material de forma simbòlica però no han passat a la fase d'imi-